

Titel: Morpionade. Et Helte-Digt. [herefter i håndskrift: Til Kongen. Da ieg har været saa uhældig at tryke et lidet Skrift kaldet Morpionade [...] – En henvendelse fra J.R. Thiele om fritagelse for bøde, med svarene fra magistraten ved Braem, Chr. Bruun, etc.]

Citation: "Morpionade. Et Helte-Digt. [herefter i håndskrift: Til Kongen. Da ieg har været saa uhældig at tryke et lidet Skrift kaldet Morpionade [...] – En henvendelse fra J.R. Thiele om fritagelse for bøde, med svarene fra magistraten ved Braem, Chr. Bruun, etc.]", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 25*, J.R. Thiele, 1774, s. 10. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_025-shoot-w2_025_015_p10_bZONE1551399/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 25

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

"En sikker Redning for sin beslemte Veninde.
"Du tryg bør tænke, at det mit Hierte har fundet,
"Til onskelig Ende din stolte Stræben skal leede."
Glad løstes Wind nu op fra Helikons Fodder.
Med Konildens Vinger lange over Thessaliens Marker,
Parnassiske Skove, og Havets stummendeølger,
Og Afiens vittige Bierge, bag Laucasi Fielde
Henvislede Wind, og sank ned udi de Huuler,
Som Jupiter til hendes grusomme Doelig bestemte. —
Forpovneste Muse! vov ei, ned i den Fælhed at lige!
Vov ei at beskue det Sted, som Titons Balde har synket
Ti tusinde Mile bort fra den Krebs, som dens Straale kan rekke.
Flye hurtigen bort fra Slangernes Fødelands Fælhed; —
Med Jupiter selv, med en Hær af Fielde dets Nabning at lukke.
Men Wind søy did, begynte hiin Troldqvindes grusomme Anslag
Næsten maae jeg, Muse! din Flugt med Grændser omgiarde,
Neppe tillades du, meer at følge Amustias Fælhed; —
Heller flye bort til de lykkelige Hytter,
Som min uheldige Morpion og hans Coxytto bevare. —
Dog sølg hendes Grumhed og fiend desbedre din adle Coxytto.
Amustias Anslag behøvede Troldkonstens Almagt.
(Hvad mindre end Almagt kan vel Coxytto fra Morpion skille)
Med Herernes Fart soer hun bort til Thermopylas Huuler,
Med Herernes Sprog tvang hun saa Naturens Orden at briste:
"I Aander, som boer udi Havets de nederste Huuler!
"I Aander, som haver i Luften en aandelig Doelig!
"I grusomme Aander, som lærer Naturen at have!
"Frem! hører og lyder, det jeg nu eder befaler." —
Falt hoppede strax frem ned fra Thermopylas Fielde
De grumme Vanskabningers Hære af alle vor Jords Elementer;
Satyrer og Fauner, Cyntauver, Dryader, Najader,
Og! hvilken Muse forstaer, at nævne de grusomme Skarer,
Omrin: